

НОВЕ ЖИТТЯ

ЩОТИЖНЕВА ГАЗЕТА ЦЕРКВИ ЄВАНГЕЛЬСЬКИХ ХРИСТИЯН
№ 2 (652), 14 січня 2018 р.

БЛАГОСЛОВІННЯ ДІТЕЙ

У неділю, 7 січня, на Різдво, на другому служінні церква молилася й благословляла маленьких діточок, яких їхні батьки принесли до Господа. Пастор Віктор Ларіонов звершив обряд помазання оливою, а батьки помолилися за своїх крихіток. Їхні імена:

Матвій Смоленський, Анна-Марія Ковалів і Шекіна Глорі Ндене Аханда.

Слава Богу за цей дорогоцінний дар – дітей! Нехай зростають і зміцнюються наші сім'ї, і Господня рука завжди буде з нами! «Дякуйте Господу, добрий-бо Він, бо навіки Його милосердя!» (Пс. 106:1).

Ред.

ГОТУЙ СВОЄ СЕРЦЕ ДО ДІЙ!

Знов сонце встає із-за гір.

Із сонцем приходить надія:

На радість, на світло і мир,

На святість і здійснення мрії.

Як сонце, що ранком встає,

Так в темряву серця приходить

Ісус: всім Він радість дає

І зводить до неба нам сходи.

Йди в світло, до Божих надій!

Навчися їх серцем сприймати!

Готуй своє серце до дій,

Щоб темряву в ньому долати!

Навчись розрізняти слова

По кольору, напрямку, звуку,

Бо воля Господня, жива,

Протягує кожному руку!

Розкрий своє серце, дитя,

Впусти в нього Божі Закони,

Щоб дар твій із неба – життя –

Не став пустоцвітом ікони.

Творцю до землі поклонись,

Навчись Йому славу давати,

Щоб в серці твоєму звелись

Будівлі Його благодаті!

Подивиться Бог з-поза гір,

Освітить в любові долини,

Покличе достаток і мир

Тобі і твоїй Україні!

Юрій МОНДА, 2001р.

ВІТІАЄМО!

Минулої неділі ми з радістю поздоровили нову молоду пару з заручинами: прекрасні служителі церкви Стас Чернишук та Оля

Бондаренко вирішили об'єднати свої долі, з чим ми їх щиро вітаємо!

Нехай Бог береже вас, об'єднує у любові, доведе до вінчання і дасть вам довге щасливе сімейне життя! Божих благословень вам, любі Стас і Оля!

Церква «Нове життя»

ЦЕРКВА «НОВЕ ЖИТТЯ»

*Богослужіння церкви
відбуваються:*

щонеділі о 10.00 та о 12.00,

за адресою: *вул. Іллінська, 9*
(М. «Контрактова площа»).

Довідки за тел.: **257-96-11**

ПРОПОВІДЬ

ПОДАРУНОК РІЗДВА

Анатолій КАЛЮЖНИЙ,
7 січня 2018 р.

Протягом чотирьох тижнів триває святкування Різдва в нашій країні, і ми щонеділі запалювали по одній свічці. Перша – свіча пророцтв, друга – Віфлємська свіча, третя – свіча пастухів, і остання – ангельська свіча. Це нагадує нам, що крім першого пришествя Ісуса, буде й друге. А ще ми не повинні забувати, що ангели відігравали велику роль у служінні Ісуса. Коли Він народився, пастухам з'явився ангел і проголосив: «Не лякайтесь, бо я ось благовіщу вам радість велику, що станеться людям усім» (Лк. 2:10). Коли Ісус вознісся, ангели сказали: «...Той Ісус, що вознісся на небо від вас, прийде так, як бачили ви, як ішов Він на небо!» (Дії 1:11).

Поговоримо про те, що приніс новонароджений Ісус у цей світ і що забере, коли прийде вдруге. Ісаїя пише: «Бо Дитя народилося нам, даний нам Син, і влада на раменах Його, і кликнуть ім'я Йому: Дивний Порадник, Бог сильний, Отець вічності, Князь миру» (Іс. 9:5). Зверніть увагу, що Князь не світу, а миру. Ісус Христос приніс на землю мир. Про це свідчили ангели: «Слава Богу на висоті, і на землі мир, у людях добра воля!» (Лк. 2:14). А Ісус сказав Своїм учням: «Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ...» (Ів. 14:27). А коли Ісус прийде за Церквою, то з землі буде забраний мир, і люди помратимуть від страху.

Сьогодні в Україні тисячі вбитих, скалічених, вдів, сиріт, біженців, і всі вони потребують миру в серці та миру навкруги. А хто нам дасть цей мир?

Про мир в Біблії сказано 790 разів! Це говорить нам про те, що люди його завжди шукали і його завжди бракувало. Чи пам'ятаєте ви, коли людство втратило мир? Тієї миті, коли були зруйновані стосунки з Творцем. Коли Адам і Єва згрішили, вони почали ховатися, втратили спокій, і в їхнє життя прийшов страх.

Існує три категорії миру – мир у серці, мир у стосунках із людьми та мир з Богом. Іншими словами, це духовний, емоційний та соціальний мир. Що таке духовний мир? Людина, яка народжується в світ, ще не має стосунків із Богом і не знає, хто вона і навіщо з'явилася. Я виріс у християнському середовищі, але не знав, що таке справжній мир, поки Господь не торкнувся мене. Коли я запросив Його в своє серце і дозволив стати Господарем мого життя, тоді я пізнав, що таке мир, який може подарувати лише Бог. І тепер я повністю погоджуюся зі словами ап. Павла: «Усе ж від Бога, що нас примирив із Собою Ісусом Христом і дав нам служіння примирення, бо Бог у Христі примирив світ із Собою Самим, не зважаючи на їхні провини, і поклав у нас слово примирення» (2 Кор. 5:18-19). Основне твоє покликання – бути носієм миру. Ти прийшов на роботу, і співробітники відчувають – прийшов мир. Зайшов у маршрутку – і там теж запанував мир. Мир має бути в церкві та в наших родинах.

Ап. Павло пише: «Отож, виправдавшись вірою, майте мир із Богом через Господа нашого Ісуса Христа» (Рим. 5:1). Вірою ми пізнаємо Ісуса, і завдяки цьому маємо мир своєю святістю. Мир з Богом – це подарунок Ісуса, який ми можемо отримати завдяки Його смерті на хресті: «...ми, будши ворогами, примирилися з Богом через смерть Сина Його» (Рим. 5:10). Цим і відрізняється християнство від інших релігій: там потрібно самим чогось досягати, а тут Бог по Своїй милості дарує нам Сина, щоб через Його смерть ми отримали мир з Ним.

Коли Ісус народився, мудреці принесли Йому в дар золото, ладан і смірну. Це символічні дари, я зупинюся на одному з них. Смирна – це ефірна олія, якою змащують тіло померлої людини. Який сенс дарувати її новонародженому малюку? Це був символ фіналу, який чекав на Ісуса – Він народився, щоби померти і Своєю смертю відновити той мир, який людина втратила після свого гріхопадіння.

Мир у серці – це своєрідна емоційна ідилія. Павло пише: «І нехай мир Божий панує у ваших серцях, до якого й були ви покликани в одному тілі. І вдячними будьте!» (Кол. 3:15). Мир Божий має панувати в серці віруючої людини. Тоді він тримає під контролем усі сфери життя, і результатом цього буде вдячне серце людини. Чимало людей стверджували, що знають Бога, але були незадоволені всім навкруги: і діти неслухняні, і дружина не поважає, і на роботі все погано, і проповіді нецікаві. Мені шкода таких людей, адже це точна ознака того, що мир Божий ще не прийшов у їхнє життя. А без миру

Божого людина дуже швидко загубиться в цьому світі. Саме мир з Богом підтримає у важку хвилину, не дасть зійти з вірного шляху, або поверне на нього, якщо ти оступився. Мир єврейською мовою – це шалом, тобто гармонія. Показником того, що у людини немає миру з Богом, є страх – страх перед хворобами, старістю, страх за дітей, за майбутнє. Тільки мир Божий може повернути людині спокій, подарувати надію і навести лад у душі. Бог не хоче, щоб ти був агресивним, наляканим чи стурбованим. Він хоче, щоб ти був спокійним.

Людина, що не має миру з Богом, не має його в серці і не зможе мати в стосунках з іншими людьми. Коли людина має мир з Богом, вона стає носієм миру. Така людина не роздмухує конфлікти, а гасить їх Божою любов'ю й терпінням. Ісус Христос сказав: «Блаженні миротворці, бо вони синами Божими стануть» (Мт. 5:9). Ми живемо в християнській країні, Європа та Америка теж називають себе християнськими, Росія найбільш християнська держава у світі, але чи є там мир? Ні, люди не мають миру з Богом, а тому й між собою.

Як досягнути того миру, про який співали янголи та говорив Ісус? «Він-бо наш мир, Котрий об'єднав іудеїв з язичниками й зруйнував перегородку, розділяючи стіну ворожнечі, скасувавши плоттю Своєю Закон з його заповідями і постановами, щоб створити в Собі Самому з двох одну нову людину, творячи мир, і примирити із Богом обох їх в цьому одному тілі через хрест, на якому Він вбив їхню ворожнечу» (Еф. 2:14-16). Між нами та Богом була перепона – гріх. Ісус знищив її Своєю жертвою на хресті, і це принесло в наше життя мир, якого нам так бракувало. Результатом усіх цих дій має бути одне – нова людина. Кожна людина повинна оновитися, незалежно від свого статусу чи походження. Павло говорить: «Нема юдея, ні грека, нема раба, ані вільного, нема чоловічої статі, ані жіночої, – бо всі ви одно у Христі Ісусі!» (Гал. 3:28). Навіть якщо ти обрізаний юдеєм, це не означає, що тобі не потрібен Ісус.

Коли мир Божий приходиться у наше серце і що для цього потрібно? Це відбувається у той момент, коли людина вперше відчуває дотик Божий. Щось подібне сталося із Савлом, коли він зіткнувся з Ісусом, і Той запитав: «Савле, Савле, – чому ти Мене переслідуєш? А він запитав: “Хто Ти, Пане?” А Той: “Я Ісус, що Його переслідуєш ти”» (Дії 9:4-5). Про цей дотик неодноразово говориться в Біблії. Наприклад, Ісус під час розмови з Никодимом говорить: «Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не родиться з води й Духа, той не може увійти в Царство Боже» (Ів. 3:5). Народження від духа – це та мить, коли людина стикається з Богом, усвідомлює свою гріховність і необхідність змін.

Наведу кілька прикладів з Біблії. Йосип був простим хлопцем, кохав Марію і готувався до шлюбу з нею. Аж раптом – скандал! Виявляється, наречена вагітна і не від нього. Уявляєте, що в цей момент коїлося в його серці? А коли в серце Йосипа прийшов мир? Після зустрічі з Божим посланцем, який сказав: «Йосифе, сину Давидів, не бійся прийняти Марію, дружину твою, бо зачате в ній є від Духа Святого. І вона народить Сина, ти ж даси ім'я Йому Ісус, бо Він спасе людей Своїх від їхніх гріхів» (Мт. 1:20-21). Це назавжди змінило і Йосипа, і його ставлення до ситуації.

Те ж саме можна сказати і про Марію – звичайна дівчина, чиста, гарна, порядна. Коли вона стала особливою? Після зустрічі, яка назавжди змінила її життя: «А шостого місяця від Бога був посланий Ангол Гавриїл у галілейське місто, назване Назаретом, до дівки, що заручена з мужем була, на ім'я йому Йосип, із дому Давидового, а ім'я діві – Марія.

І, ввійшовши до неї, промовив: “Радій, благодатна, Господь із тобою! Благословенна ти між жонами!” Вона ж стривожилась від слів його і думала, що б мало означати це привітання? А Ангол промовив до неї: “Не бійся, Маріє, – бо в Бога благодать ти знайшла! І ось ти в утробі зачнеш, і Сина породити, і даси Йому ім'я Ісус. Він же буде Великий, і Сином Всевишнього назветься, і Господь Бог дасть Йому престол Його батька Давида» (Лк. 1:26-32).

Марія віч-на-віч зустрілася з Богом, і це назавжди змінило її. По суті, всі учасники різдвяної історії – і Марія з Йосипом, і пастухи, і мудреці, змінилися після зустрічі з новонародженим Царем. Чи можливо це у наш час? Чи змінює сьогодні зустріч з Ісусом життя людей?

Павло говорить: «Бог просвітив очі вашого серця, щоб ви зрозуміли, до якої надії Він вас закликає, і яке багатство славної спадщини Його для святих, і яка безмірна велич сили Його в нас, віруючих, згідно дії могутності сили Його» (Еф. 1:18-19). Якби Бог не просвітив наші очі, ми б не знали ні Божої слави, ні Його сили, ні величі. Тільки Бог Своїм дотиком може змінити твоє життя назавжди. Людина може називати себе християнином, ходити до церкви, знати Біблію, але якщо вона не пережила цей дотик, її віра буде порожньою і недієвою. Тому так важливо сьогодні, коли ми святкуємо Різдво, попросити Бога відкрити наші очі, щоби Боже світло осяяло серце. Оце осяяння, прозоріння і приводить людину до стосунків із Богом.

Згадайте римського сотника, який керував розп'яттям Ісуса. Адже це він командував солдатами, які забивали цвяхи в руки Ісуса, знущалися з Нього. І в одну секунду все змінилося: «А сотник та ті, що Ісуса з ним стерегли, як землетруса побачили, і те, що там сталося, налякалися дуже й казали: “Він був справді Син Божий!”» (Мт. 27:54). Те ж можна сказати й стосовно людей, які ще кілька днів тому вимагали розп'яття Ісуса. Його смерть на хресті докорінно змінила їх: «І ввесь наговп, який зійшовсь на вдовище це, як побачив, що сталося, – бив у груди себе та вертався...» (Лк. 23:48).

Гарна новина для нас, що Бог живий, Він Той Самий і вчора, і сьогодні, і завтра. Бог і сьогодні може доторкнутись до твого серця і подарувати тобі мир. Шукайте миру з Богом, бо тільки тоді мир прийде і у ваше серце, і у ваші стосунки з людьми. Амінь.

«HALLELUJAH»

«Hallelujah» (Алілуя) – пісня канадського співака і поета Леонарда Коена, він є автором близько 80 варіантів тексту цієї пісні. В остаточний варіант «Hallelujah» було включено декілька біблійних посилань, а саме: на історію Самсона і Далілі, а також царя Давида і його раптово закоханість у Вірсавію. Оригінальну версію пісні Коен виконував під час свого світового турне 1985 року.

Інші музиканти часто змішували різні варіанти тексту «Hallelujah» або замінювали його на власний. Згодом з'явилися тексти цієї пісні для дітей, які зазвучали на шоу «Голос країни. Діти». За час існування пісні на її мелодію було записано біля 200 кавер-версій, але українською мовою вона ще не виконувалася. На початку 2012 р. в інтерв'ю Коен сказав, що задоволений тим, що пісня виконується, і не заперечує проти появи інших текстів. 31 грудня 2017 р. на богослужінні в нашій церкві вперше була виконана пісня «Алілуя» двома мовами: перший і третій куплети – російською мовою, а другий – українською мовою у перекладі дитячого християнського письменника Олексія Полосіна. Подаємо повний текст пісні українською мовою.

АЛІЛУЯ!

Автор музики Леонард Коен

Текст у перекладі Олексія Полосіна

Тобі я дякую, мій Бог.

За кожний день з Тобою вдих,

За те, що бачу світ. Тебе люблю я!

За маму, тата і рідню,

За Україну цю одну

Вигукую всім серцем: «Алілуя!»

Приспів:

Алілуя – 4 рази.

Ти бережеш мене, Ісус,

І я нічого не боюсь,

З Тобою поруч впевнена в собі я.

Живу у радості Твоїй,

Щасливих сповнена надій,

За все Тобі я вдячна. Алілуя!

Приспів:

Алілуя – 4 рази.

За неба ранішню блакить,

За лан пшеничний кожну мить,

За друзів і усіх, кого люблю я,

За мирне, радісне життя,

Моє щасливе майбуття

З надією співаю: «Алілуя!»

Алілуя! – 4 рази.

Ред.

ІНТЕРВ'Ю

ІНТЕРВ'Ю С ІГОРЕМ КОЗЛОВСКИМ

Религієвед і історик с мировым именем, Игорь Козловский, освобожденный из плена боевиков в числе других заложников и военнопленных 27 декабря 2017 г, дал интервью «ФАКТУ».

– Игорь Анатольевич, поздравляем Вас с освобождением! Сегодня, 31 декабря, Вы выписываетесь из больницы и встретите Новый год в кругу близких.

Расскажите, как Вас захватили?

– Свой арест я предчувствовал. Следили, наверное, за всеми участниками донецкого Майдана и участниками молитвенного марафона (я был в числе его организаторов). А 6 июля 2014 г. в Донецк зашел «Стрелков» (Игорь Гиркин), и наша точка сбора для ежедневной молитвы оставалась единственной, где люди собирались под украинским флагом. Представители разных конфессий молились за единство Украины в 400-х метрах от центральной площади, где тогда проходили пророссийские митинги.

В участников молитвенного марафона стреляли из травматических пистолетов, их избивали, уничтожили нашу палатку. В мае мы вытаскивали людей из «подвалов» боевиков, а 3 июля был схвачен организатор нашего марафона – священник греко-католической церкви, секретарь межконфессионального Совета церквей и религиозных организаций Донецкой обл. отец Тихон (в миру – Сергей Кульбака). В августе мы были вынуждены уйти в подполье и тайно собирались для молитвы до глубокой осени. Постепенно все разбежалось, оставались несколько моих учеников и я.

Я ухаживал за своим старшим сыном и занимался научной работой. До окончания 2015 учебного года ездил преподавать в Покровск, куда переехала кафедра философии и религиоведения Донецкого национального технического университета. Но потом стало сложно перемещаться через линию разграничения, я уволился.

Взяли меня днем 27 января 2016 г. во дворе нашей многоэтажки, когда я шел платить за квартиру. Автоматчики велели мне сесть к ним в машину: «Вас приглашают на беседу в «МГБ» («министерство госбезопасности ДНР» – *Авт.*) на 20 минут». И упекли меня почти на два года.

Обыск в моей квартире проходил без препятствий. «Оперуполномоченные» украли все, что им понравилось. А меня привезли в «МГБ ДНР», где сразу же опустили в подвал – помещение ниже лифта, разделенное на несколько отсеков, где по три-четыре задержанных устраивались на бетонном полу: на выброшенных досках и мебели, столешницах, медицинских кушетках. Отсек, где меня продержали месяц, был восемь шагов в длину. В какой-то момент туда попал судья Артемовского апелляционного суда Анатолий Федорович Еременко. Его захватили в декабре 2015-го на блокпосту при пересечении линии разграничения, когда он

решил навестить 90-летнего отца в оккупированной Макеевке.

Выпускали нас по нужде два раза в день: в 8 утра и 8 вечера на две минуты. Кормили кашей с водой раз в сутки. Я не ел, пока мне не разрешили принимать передачи.

– Какие обвинения Вам предъявили?

– Меня взяли в среду и до субботы продержали без объяснений, несмотря на то, что я все время напоминал им, что у меня сын-инвалид. Затем подняли в кабинет, побили, назвав «сволочью проукраинской», и объяснили, что пришел «русский мир». Я был с мешком на голове и в наручниках, когда мне в руки вложили два цилиндрических предмета и сказали: «Это ваши гранаты». Доставка и хранение гранат так и остались в моем «обвинительном заключении». Подписался я под этим только после того, как меня предупредили: «На кону жизнь ваших близких».

– Ходили слухи, что вас обвиняют в «неправильной» переписке в Сети...

– Взломали мою почту и аккаунт. Но там не за что было «зацепиться». «Следствие» длилось почти год, но «эксперты» ничего крамольного не нашли ни в моей почте, ни в текстах. Ничего не нашли даже в моем обзоре на тему соблюдения свободы вероисповедания на оккупированных территориях, где были отражены такие факты, как прекращение деятельности религиозных организаций, незаконное завладение их помещениями и имуществом новой «властью».

– Они пытались снять видео с «признанием», убеждали Вас перейти на их сторону?

– Нет, мне сразу объяснили: «Вы – обменный фонд». Мол, мы понимаем, что Вас не переубедишь. Я не давал повода думать, что могу стать персонажем ролика с «признанием».

– Адвокат помог уменьшить срок заключения?

– Услуги адвоката для политзаключенного в «республике» практически бесполезны.

В обвинительном заключении так и говорилось: «При вынесении приговора научные заслуги и наличие сына инвалида не учитывать». Судила меня, гражданского человека, «тройка» «военного трибунала верховного суда» так называемой «республики». Приговор, вероятно, был написан давно.

– В заключении вы пробыли почти два года. Где вас содержали?

– Более месяца я был в подвале «МГБ», затем в городском изоляторе временного содержания, затем в Донецком следственном, а с 25 мая 2017 г. до освобождения – в Никитовской колонии в Горловке.

– Вы знали, что за Ваше освобождение борются сотни людей?

– Да, находясь в СИЗО, я узнал о флешмобе #FreeKozlovsky. Вскоре решили передавать мне научную литературу. Я мог читать и немного работать. Но зачастую условия были скотскими. В Донецком СИЗО с декабря 2016-го по май 2017-го я был на 10-м посту, ниже – только ад. Жить в этом маленьком сыром пространстве с дыркой-парашей в полу невозможно. Но это «официальная» тюрьма, а таких подвалов, как в «МГБ», в «ДНР» еще масса. Например, на заводе «Изоляция» сейчас удерживают около 60 человек.

В колонии было легче. Я мог выходить на свежий воздух, помогая психологу, общался с осужденными. Хотя мои контакты старались ограничить, чтобы я не повлиял на сокамерников «вредоносной» украинской идеологией.

– За что сажают в «республике»?

– Когда я был в колонии, мне рассказали, что мужчина, которого я видел в СИЗО, повесился, потому что ему грозили пожизненным заключением за то, что он сдавал квартиру человеку, обвиненному в шпионаже.

Сидевшие со мной «ополченцы» чувствуют, что их «зачищают» – среди них

есть и те, кто оказался в заключении по надуманным обвинениям. Они говорят: «Нас убивают как свидетелей». Будто кто-то выбеливает историю, пытаясь что-то скрыть. Многие из них начинали свой путь еще со Славянска, но теперь сожалеют о том, что произошло.

– А кем были эти боевики до войны? Почему взялись за оружие?

– В большинстве своем это люди социально не адаптированные, безработные, судимые, искатели приключений, которые самоутверждаются, взяв в руки оружие. Люди инфантильные, незрелые. Такие и становятся жертвами пропаганды.

– Торжественная встреча освобожденных стала для Вас сюрпризом?

– Безусловно! Накануне утром мы проснулись на нарах, а тут – Президент пожимает нам руки! Я летел с ним в одном вертолете, и мы беседовали о ситуации в оккупации, о настроениях, которые там есть. Когда нам сообщили, что мы полетим в самолете и нас будут встречать в аэропорту, мы не представляли, насколько грандиозной будет встреча. Это фантастика!

Эта встреча – важный момент для всей страны, для всего международного сообщества. Она показала, что в Украине уже есть признаки созревания здорового гражданского общества. Ведь без зрелости гражданского общества невозможно построить правовое государство.

Все увидели, что в Украине человеческое отношение к пострадавшим, что очень важно. Попавший в плен человек не приравнивается к предателю – его не осуждают без суда и следствия.

– Что нужно делать, чтобы деокупировать сознание людей, которые остались по ту сторону линии разграничения? Делать сейчас и после освобождения?

– Необходим диалог не только политиков и людей, которые обязаны решать эти проблемы, но и гражданского общества. Важны какие-то личностные моменты, это долгий процесс и, конечно, болезненный...

– Каким же способом? Вещание каналов, обращение военных, политиков?

– Это лишь малая часть процесса. Канал можно выключить, обращение можно не услышать. Должна быть еще и душепасторская работа – индивидуальная. Работа с подростками. Мы должны понимать, что позиции наши во многом утрачены. Три года – это большой срок. Многие дети увидели войну и ее последствия, кто-то почувствовал запах крови, безнаказанность, получил идеологические ориентиры, с учетом которых он реагирует на происходящее. Подрросло целое поколение: тем, кому в начале войны было 15, уже 18. В этот период инфантильный подросток считает, что он уже взрослый и может брать в руки оружие, а это опасно. С этим нужно работать, не откладывая.

Вера ЖИЧКО, «ФАКТЫ», 31.12.2017

МОЛИТВА ПОКАЯННЯ

Господи Ісусе, я потребую Тебе! Дякую Тобі, що Ти помер на хресті за всі мої гріхи, і за Твоє воскресіння! Я відкриваю двері мого серця для Тебе і приймаю Тебе як свого Господа і Спасителя. Я вдячний Тобі за прощення моїх гріхів і за дар вічного життя. Наповни мене силою Духа Святого, щоб мені жити новим життям з Ісусом Христом. Зроби з мене таку людину, яку Ти, мій Творець, завжди хотів в мені бачити. Дякую Тобі, великий Боже, Отець, Син і Дух Святий! Амінь.

СЕКРЕТИ СПІЛКУВАННЯ У СІМ'І

від Вікторії Андросової

Сім'я, як наголошує відомий християнський апологет Джош Макдауелл, є головним служінням християнина. Церква «Нове життя» регулярно влаштовує зустрічі для різних груп населення. Особливе місце серед них займають батьки, зокрема мами. Так, у п'ятницю, 1 грудня 2017 р., в офісі церкви проходила чергова зустріч для мам. У затишній камерній обстановці Вікторія Андросова ділилася з нами деякими секретами спілкування в сім'ї.

Спочатку Вікторія говорила про стереотипи. Ми звикли сприймати стереотипи як щось негативне, що заважає нам бути неупередженими. Але стереотипи бувають і корисними. Вони складаються на основі життєвого досвіду, є сигналом про небезпеку, поштовхом до певних дій.

Наприклад, є такі стереотипи: жінка говірка, чоловік мовчазний; жінка виконує багато справ одночасно, чоловік концентрується тільки на одній справі і нічого більше не помічає; жінка емоційна, чоловік стриманий. І названі стереотипи сформувалися недаремно, є природні фізіологічні закономірності таких узагальнень. Сьогодні всім відомо, що частини мозку, які відповідають за емоційну і розумову функції, у жінок і чоловіків влаштовані по-різному: у жінок обидві частини мозку поєднані, а в чоловіків діють окремо. І тому часто при спілкуванні між чоловіками і жінками виникають непорозуміння.

Оскільки ця зустріч була влаштована для жінок, то спочатку Віка перерахувала типові помилки жінок під час спілкування з чоловіками, образно проілюструвавши їх життєвими замальовками. «Ставтеся до інших так, як би ви хотіли, щоб ставилися до вас – це означає ставитися з розумінням, щоб іншому було зручно і приємно, адже ви хочете, щоб вас любили саме так, як ви це сприймаєте», – пояснила Вікторія.

Отже, перша помилка – говорити надто емоційно. Законірно, що в жінок емоційна сфера більш розвинена, ніж у чоловіків. Оскільки в чоловіків емоції і мислення переважно розташовані окремо, то їм важко переключатися зі сприйняття на аналіз емоцій, чоловіків це часто дратує і створює хаос в їхній голові. І не варто чекати від чоловіка такої ж емоційної реакції на повідомлення, ображатися через її відсутність. Це не притаманно чоловікам. Вони так влаштовані. Потрібно з розумінням ставитися до особливостей протилежної статі.

Друга помилка – говорити про кілька речей одночасно. Багатозадачність не притаманна чоловікам. Це жінка одночасно може готувати їжу, думати зразу про кілька речей і при цьому розмовляти. Чоловіків це взагалі

збиває з пантелику. Більшості чоловіків потрібно спочатку обдумати почуте, а потім відповісти. І не намагайтеся змушувати їх досягнути ваше (часто сумбурне для нього) послання і одразу відреагувати.

Третя помилка – говорити багато, виплеснути на чоловіка всі свої ідеї, думки, враження. Це пояснюється попередніми уроками нашої теми. Чоловік має спочатку обдумати почуте, а потім відреагувати. Тому не слід ображатися через мовчання. Чоловік сприймає повідомлення про проблему як спонуку до її вирішення, в той час як жінці потрібно лише поділитися враженнями, емоціями, думками, щоб її вислухали і підтримали. Чоловіки взагалі неохоче діляться своїми проблемами, бо вважають це слабкістю.

Четверта помилка – говорити натяками. Чоловікам часто складно зрозуміти жінок через їхню схильність говорити натяками. Для них зрозумілішим буде, якщо ви просто попросите про те, що вам потрібно. І не слід ображатися, якщо чоловік не зрозумів вашого натяку, краще прямо попросити – і ваші стосунки будуть прозорішими і спокійнішими.

П'ята помилка полягає в тому, що, коли чоловік хоче чимось поділитися з жінкою, вона з кращих мотивів поспішає одразу відреагувати на його послання, часто перебиваючи його. Така поведінка незрозуміла для протилежної статі, їм вона не подобається, оскільки сприймається як неповага.

Чоловікам теж варто зважати на особливості жіночого сприйняття. Перераховані вище настанови симетрично можна застосувати і до чоловіків: чоловікам рекомендується враховувати потребу жінок в емоційній підтримці, вони чекають на реакцію, увагу чоловіків; для жінок в першу чергу важливо, щоб їх вислухали і підтримали, а не намагалися вирішити їхні проблеми; коли жінка перебиває – це не означає, що вона вас не поважає, таким чином вона намагається показати свою небайдужість, підтримку.

Залишається побажати всім взаєморозуміння і мудрості у стосунках. Будьте милостиві один до одного «зю всякою покорю та лагідністю, з довготерпінням, у любові терплячи один одного» (Еф. 4:2).

Матеріал підготувала Олеся ЧАПЦЕВА-БИЛОУС

СВІДЧЕННЯ

КОЛИ ЛІКИ НЕ ДОПОМАГАЮТЬ

Ісус – мій Цілитель... Це не просто слова з Біблії. Це – життя!

Я живу у сільській місцевості, де завжди є багато роботи. Десь 4-5 років тому я хотіла швиденько впоратися і сама перетягла пару мішків із пшеницею. Внаслідок цього так розтягнула праву руку, що довелося її бинтувати. Думала, пройде. Потім лікувала – ставало краще, але з часом знову боліло. А останнього року взагалі рука боліла і німіла, та ще й гуля на зап'ясті збільшувалася і стала, як лісовий горіх.

Думала, зараз літо, багато роботи. Прийде зима – буде краще. А зимою довелося тренуватися писати та їсти лівою рукою. І обслуговувати себе... Почалися нічні болі.

Випробувала доступні методи лікування – безрезультатно.

Одного разу на молитві прочитала: «І призвав двенадцять, начал посылать их по два и дал им власть над нечистыми духами... Они пошли и проповедали покаяние. Изгоняли многих бесов и многих больных мазали маслом и исцеляли» (Мр. 6:7, 12-13). Це було слово для мене! Я прочитала кілька разів і вже інакше зрозуміла ці слова.

Тоді взяла маслинову олію (я це практикувала не вперше, і олія у мене завжди є), помолилася і помазала руку олією. Після обіду відчула, що рука вже так не болить, стало краще. Але гуля на місці...

За два дні була п'ятниця. Ми з чоловіком практикуємо нічні молитви по п'ятницях. Тоді ми ще раз помолилися за мою руку:

«Господь, Ти вчора, сьогодні і повіки той же. Написано: "що тільки зв'яжете на землі, зв'язане буде на небі". Написано, що віруючих супроводжуватимуть знамення. Ми просимо Тебе в ім'я Ісуса, зціли мою праву руку і видали з неї це новоутворення. Бо написано, що ранами Ісуса ми зцілені. Біль, нарост на руці, в ім'я Ісуса, я наказую тобі вийти з моєї руки. Сухожилля, м'язи та кістки – наказую вам стати на місце, відновитися і правильно функціонувати, в ім'я Ісуса. Дякую Тобі, Господь, що Ти зцілив мою руку».

Наступного тижня я намагалася не дивитися на руку, перестала бинтувати її і мазати лікувальними мазями. Але інколи біль повертався... Тоді я піднімала руку і казала їй: «Рука, ранами Ісуса ти зцілена».

Ще за два тижні я помітила, що гуля на руці зменшилася. Слава Богу!

...Це не перший випадок зцілення у моєму житті. Але перший випадок такого зцілення!

Сестра Неля, Закарпаття

ОГОЛОШЕННЯ

У третю суботу місяця, **20-го січня**, відбудеться служіння «**Срібна осінь!**» Як завжди, о **13 годині** в офісі церкви. Приходьте!

З нагоди Дня закоханих запрошуємо на «**Сімейні посиденьки**», що відбудуться у суботу, **10 лютого 2018 р. о 10:00** в офісі церкви. Звертайтеся до столу реєстрації у неділю на богослужінні.

Веруюча семья (2 человека) снимет комнату для проживания. Тел. **095 83 15 382, Леонид.**

Сдам комнату для верующей девушки (около метро «Лукьяновская»). Тел. **097 249 44 09.**

КНИЖНЫЕ НОВИНКИ

«БОЖЬИ ГЕНЕРАЛЫ III. ОТЦЫ ПРОБУЖДЕНИЯ»

Робертс ЛИАРДОН

Узнайте о путях веры и жизнях этих выдающихся христиан:

- ДЖОН И ЧАРЛЬЗ УЭСЛИ, братья, основавшие методизм и принесшие весть о «доступной милости Божьей» многим жителям Англии и других стран.
- ДЖОРДЖ УАЙТФИЛД, чей театральный талант и страстные проповеди не нуждались в таких удобствах, как микрофон, чтобы коснуться 609-тысячных толп.
- ДЖОНАТАН ЭДВАРДС, пуританин, проповеди которого совмещали в себе заботы о человеческих душах и осуждение греховных привычек.
- ФРЕНСИС ЭСБЕРИ, неутомимый проповедник,

принесший Евангельскую Весть в самые отдаленные уголки Америки.

• ЧАРЛЬЗ ФИННЕЙ, скептический юрист, ставший проповедником, служение которого было отмечено Божественными исцелениями.

• ДУАЙТ Л. МУДИ, кормивший и одевавший чикагских сирот, открывший воскресные школы, спасший более миллиона душ.

• УИЛЬЯМ И КЭТРИН БУТ, дававшие пищу голодным, борющиеся за тех, кто стал жертвой торговли людьми, и основавшие Армию Спасения, ставшую сегодня крупнейшей благотворительной организацией.

• БИЛЛИ ГРЭМ, советник и доверенное лицо одиннадцати американских президентов, проповедовавший безусловную Божью любовь миллионам.

ПУСТЬ ЭТИ ЛЮДИ ВДОХНОВЛЯЮТ ВАШУ ЖИЗНЬ И ВАШЕ СЛУЖЕНИЕ!

«Светлая звезда»

Адреса редакції: Жуковського, 26, Київ, 03680. Тел. редакції: 257-96-11, e-mail: gazeta@newlife.kiev.ua, сайт: www.nlc.kiev.ua

Св-во про держ. реєстрацію КВ № 12028-899Р від 27.11.2006 р.

Над випуском працювали: Галина Курбатова, Ольга Демчук, Тамара Воловенко, Сергій Дедушев